

Czwartek, 3 maja 2018 r.

P8_TA(2018)0201

Ochrona migrujących dzieci

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 3 maja 2018 r. w sprawie ochrony migrujących dzieci (2018/2666(RSP))

(2020/C 41/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 kwietnia 2017 r. w sprawie ochrony migrujących dzieci (COM(2017)0211),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 8 czerwca 2017 r. w sprawie ochrony migrujących dzieci,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka,
- uwzględniając rezolucję przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne ONZ dnia 19 września 2016 r. zatytułowaną „Deklaracja nowojorska w sprawie uchodźców i migrantów” ⁽¹⁾,
- uwzględniając ustęp 44 komentarza ogólnego nr 21 (2017) Komitetu Praw Dziecka ONZ w sprawie sytuacji dzieci ulicy z dnia 21 czerwca 2017 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając wytyczne UE z dnia 6 marca 2017 r. w sprawie promowania i ochrony praw dziecka: nie pozostawiamy żadnego dziecka samemu sobie,
- uwzględniając rezolucję z dnia 27 listopada 2014 r. w sprawie 25. rocznicy przyjęcia Konwencji ONZ o prawach dziecka ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 kwietnia 2016 r. w sprawie sytuacji na Morzu Śródziemnym i potrzeby całościowego podejścia UE do problematyki migracji ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 września 2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej ⁽⁵⁾,
- uwzględniając wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 12 kwietnia 2018 r. w sprawie C-550/16 A i S przeciwko *Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*, ⁽⁶⁾,
- uwzględniając pytanie do Komisji w sprawie ochrony migrujących dzieci (O-000031/2018 – B8-0016/2018),
- uwzględniając art. 128 ust. 5 i art. 123 ust. 2 Regulaminu,

⁽¹⁾ Rezolucja ONZ A/RES/71/1, http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/71/1

⁽²⁾ <https://www.streetchildrenresources.org/resources/general-comment-no-21-2017-on-children-in-street-situations/>

⁽³⁾ Dz.U. C 289 z 9.8.2016, s. 57.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 58 z 15.2.2018, s. 9.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0329.

⁽⁶⁾ ECLI:EU:C:2018:248

Czwartek, 3 maja 2018 r.

- A. mając na uwadze, że UNICEF szacuje, iż w Europie żyje około 5,4 mln migrujących dzieci ⁽⁷⁾; mając na uwadze, że z najnowszych danych Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR) wynika, że w 2017 r. do Grecji, Włoch, Hiszpanii i Bułgarii przybyło 32 039 dzieci; mając na uwadze, że 46 % z nich to dzieci pozbawione opieki lub oddzielone od swoich bliskich, podczas gdy pozostałe 54 % to dzieci, którym towarzyszą rodzice lub inni opiekunowie; mając na uwadze, że na dzień 1 września 2016 r. w przypadku 821 dzieci krążyły doniesienia o przetrzymywaniu ich w areszcie w dziewięciu państwach członkowskich; mając na uwadze, że większość państw członkowskich nie dostarcza ani systematycznie nie gromadzi danych dotyczących zatrzymywania dzieci w związku z imigracją ⁽⁸⁾;
- B. mając na uwadze, że rok po opublikowaniu dnia 12 kwietnia 2017 r. komunikatu Komisji w sprawie ochrony dzieci migrujących państwa członkowskie nadal stoją przed wyzwaniami wynikającymi z wdrażania zawartych w nim zaleceń;
- C. mając na uwadze, że brak wiarygodnych informacji oraz długotrwałe łączenie rodzin i procedury wyznaczania opiekunów, wraz z towarzyszącym im strachem przed zatrzymaniem, odesłaniem lub przeniesieniem, powodują, że dzieci uciekają, co naraża je na handel ludźmi, przemoc i wyzysk;
- D. mając na uwadze, że brak usług związanych z ochroną dzieci i działań na rzecz dzieci w ośrodkach recepcyjnych ma negatywny wpływ na zdrowie psychiczne dzieci;
- E. mając na uwadze, że Karta praw podstawowych Unii Europejskiej oraz Konwencja ONZ o prawach dziecka wymagają, aby we wszystkich działaniach dotyczących dzieci w pierwszej kolejności uwzględniać „nadrzędne dobro dziecka”;
- F. mając na uwadze, że według ostatnich badań porównawczych ⁽⁹⁾ państwa członkowskie w różnym tempie integrują w systemie szkolnym dzieci ubiegające się o azyl, a w niektórych przypadkach ma to miejsce po ponad trzech miesiącach od złożenia wniosku o przyznanie azylu, co powoduje, że starsze dzieci borykają się ze szczególnymi problemami;
- G. mając na uwadze, że zgodnie z raportem w sprawie bazy danych dotyczących azylu za 2016 r. procedury azylowe wiążą się często z problemami i mogą prowadzić do dalszych znacznych opóźnień ⁽¹⁰⁾;
- H. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie w dalszym ciągu stoją przed wyzwaniami związanymi z określeniem wieku i ochroną dzieci, które nie ubiegają się o azyl;
- I. mając na uwadze, że w niedawnym sprawozdaniu Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji (IOM) w sprawie napływu migrantów wykorzystywanych seksualnie szacuje się, że 80 % dziewcząt przybywających z Nigerii szlakiem środkowosródziemnomorskim – których liczba wzrosła z 1 454 w 2014 r. do 11 009 w 2016 r. – jest potencjalnymi ofiarami handlu ludźmi w celu wykorzystywania seksualnego; mając na uwadze, że państwa członkowskie mają trudności z identyfikacją i wspieraniem dziewcząt będących ofiarami handlu ludźmi i wykorzystywania seksualnego;
- J. mając na uwadze, że niebezpieczeństwo dzieci wiąże się z poważnymi wyzwaniami w zakresie praw człowieka i w związku z tym opóźnia proces określania statusu dzieci w Unii Europejskiej, przez co odmawia się dzieciom dostępu do podstawowych usług i praw;
1. podkreśla fakt, że wszystkie dzieci, niezależnie od ich statusu migranta lub uchodźcy, są przede wszystkim dziećmi uprawnionymi do wszystkich praw zapisanych w Konwencji ONZ o prawach dziecka;
2. zdecydowanie uważa, że Komisja powinna wspierać państwa członkowskie w przyjmowaniu i prawidłowym wdrażaniu całościowego podejścia opartego na poszanowaniu praw we wszystkich strategiach politycznych dotyczących dzieci;

⁽⁷⁾ https://www.unicef.org/publications/files/Uprooted_growing_crisis_for_refugee_and_migrant_children.pdf

⁽⁸⁾ <http://fra.europa.eu/en/publication/2017/child-migrant-detention>

⁽⁹⁾ ‘#Backtoschool’ by the Global Progressive Forum, Migration Policy Group and the SIRIUS European Policy network, www.globalprogressiveforum.org/backtoschool

⁽¹⁰⁾ Sprawozdanie AIDA za 2016 r. (s. 3).

Czwartek, 3 maja 2018 r.

3. podkreśla znaczenie opracowania indywidualnego planu w oparciu o potrzeby i inne konkretne, wrażliwe aspekty sytuacji każdego dziecka przy uwzględnieniu faktu, iż jakość życia i dobrostan dzieci wymagają również wczesnej integracji, wspólnotowego systemu wsparcia i stworzenia możliwości na rzecz wykorzystania ich pełnego potencjału; jest zdania, że takie podejście okazało się skuteczne w zapobieganiu zaginięciom dzieci;
4. wzywa państwa członkowskie do stosowania zasady nadrzędnego dobra dziecka we wszystkich decyzjach dotyczących dzieci, niezależnie od ich statusu;
5. podkreśla, że wszystkie niezbędne informacje na temat praw dziecka, procedur i możliwości ochrony powinny być dostępne w sposób przyjazny dla dzieci, uwzględniający kwestie płci oraz w zrozumiałym dla dzieci języku; wzywa Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu do wspierania państw członkowskich w opracowaniu odpowiednich materiałów dla przybywających w celu informowania dzieci;
6. wzywa państwa członkowskie do przyspieszenia procedur wyznaczania opiekunów lub opiekunów tymczasowych dla dzieci pozbawionych opieki tuż po ich przybyciu;
7. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia wszystkim dzieciom w chwili ich przybycia dostępu do osób ustawowo odpowiedzialnych za ochronę dzieci, w tym w punktach szybkiej rejestracji migrantów i ośrodkach, w których przebywają dzieci, oraz na przejściach granicznych;
8. wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania wszystkim, a w szczególności dzieciom bez opieki, dostępu do godnego zakwaterowania i opieki zdrowotnej oraz do zapewnienia pełnego dostępu do formalnej i integracyjnej edukacji na takich samych warunkach, jakie mają dzieci w danym kraju, w tym do środków przygotowawczych, takich jak zajęcia językowe, żeby zapewnić integrację dzieci w społeczeństwie przyjmującym przez cały okres ich pobytu na terytorium danego państwa członkowskiego;
9. przypomina, że dzieci bez opieki powinny być umieszczane w oddzielnych ośrodkach niż osoby dorosłe, aby uniknąć ryzyka przemocy i wykorzystywania seksualnego;
10. wzywa do priorytetowego potraktowania relokacji pozostałych dzieci bez opieki z Grecji i Włoch, które kwalifikują się do relokacji na mocy unijnych decyzji o relokacji; wzywa do stworzenia struktur umożliwiających dalszą relokację dzieci z państw członkowskich przybycia, jeżeli służy to ich dobru;
11. uznaje zasadniczą rolę, jaką odgrywają władze lokalne i regionalne, które mimo ograniczonych zasobów odgrywają wiodącą rolę w przyjmowaniu i integracji dzieci-migrantów; wzywa państwa członkowskie do budowania potencjału i przeznaczania odpowiednich środków na przyjmowanie dzieci-migrantów, zwłaszcza dzieci bez opieki;
12. wzywa państwa członkowskie, by przeznaczały odpowiednie i stałe fundusze, udzielały wsparcia dla władz lokalnych i regionalnych oraz zapewniły dostęp do funduszy europejskich, takich jak Fundusz Azylu, Migracji i Integracji (AMIF);
13. wzywa państwa członkowskie do bezzwłocznego przeprowadzenia wszystkich toczących się postępowań w sprawie łączenia rodzin;
14. podkreśla, że dzieci nie mogą być zatrzymywane ze względów migracyjnych, i wzywa państwa członkowskie, by przyjmowały wszystkie dzieci i rodziny z dziećmi w ośrodkach nieizolacyjnych, opartych na społeczności lokalnej, przez okres rozpatrywania ich statusu imigracyjnego;
15. jest zdania, że Komisja powinna wszczynać postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko państwom członkowskim w przypadkach długotrwałego i systematycznego zatrzymywania dzieci i ich rodzin w związku z imigracją, aby zapewnić przestrzeganie praw podstawowych dzieci;

Czwartek, 3 maja 2018 r.

16. podkreśla potrzebę pilnego inwestowania przez państwa członkowskie we wsparcie i rehabilitację psychologiczną i psychiatryczną, żeby zająć się kwestiami zdrowia psychicznego dzieci;
 17. podkreśla, że ważne jest ustanowienie solidnego systemu identyfikacji i rejestracji, opartego na zasadzie dobra dziecka, aby zagwarantować, że dzieci będą objęte krajowymi systemami ochrony i pozostaną w nich, przy zastosowaniu podejścia skupionego na dziecku przez cały czas trwania procedury, w pełnej zgodności z Konwencją ONZ o prawach dziecka; podkreśla, że państwa członkowskie nie mogą stosować przymusu w celu pobrania danych biometrycznych dzieci;
 18. wzywa państwa członkowskie, by dzieliły się najlepszymi praktykami w zakresie procedur oceny wieku, żeby ustanowić wysokie standardy w procesie oceny wieku w całej UE; podkreśla, że badania lekarskie dzieci należy przeprowadzać w sposób nieinwazyjny i z poszanowaniem godności dzieci;
 19. ponadto wzywa państwa członkowskie do wzmożenia wysiłków i współpracy transgranicznej między organami egzekwowania prawa i organami ochrony dzieci w zakresie odnajdywania i ochrony zaginionych dzieci, przy jednoczesnym zagwarantowaniu nadrzędnej zasady dobra dziecka;
 20. ubolewa nad utrzymującym się i powszechnym wśród dzieci zjawiskiem bezpaństwowości; wzywa UE i jej państwa członkowskie do zapewnienia, by prawo krajowe odpowiednio regulowało bezpaństwowość dzieci, w pełnej zgodności z art. 7 Konwencji ONZ o prawach dziecka;
 21. docenia postępy poczynione przez państwa członkowskie i Komisję w odniesieniu do unijnej sieci placówek opiekuńczych i wzywa państwa członkowskie do jej wspierania;
 22. podkreśla, że wszelkie osoby pracujące z dziećmi nie mogą być notowane w rejestrze karnym, zwłaszcza w związku z przestępstwami lub wykroczeniami przeciwko dzieciom; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia ciągłych i odpowiednich szkoleń na temat praw i potrzeb małoletnich bez opieki, w tym na temat wszelkich obowiązujących norm ochrony dzieci;
 23. wzywa państwa członkowskie, by zwiększyły wysiłki, m.in. nasiliły współpracę transgraniczną, w dziedzinie identyfikacji dzieci będących ofiarami handlu ludźmi, niegodziwego traktowania i wszelkich form wykorzystywania oraz by zapewniły wszystkim dzieciom będącym ofiarami tego procederu równy dostęp do usług wsparcia ofiar; przyznaje, że istnieje szczególnie problem wykorzystywania dziewcząt do prostytucji;
 24. podkreśla, że stworzenie nowych bezpiecznych i legalnych sposobów migracji umożliwiłoby Unii i państwom członkowskim lepsze zaspokojenie potrzeb w zakresie ochrony, zwłaszcza dzieci, oraz podważyłoby model biznesowy przemytników;
 25. uznaje wkład humanitarny w ochronę dobra dzieci wnoszony przez wiele krajowych i europejskich organizacji pozarządowych, w tym przez organizacje prowadzące operacje poszukiwawcze i ratownicze;
 26. wzywa państwa członkowskie do pilnego zwiększenia wysiłków na rzecz wspólnego zwalczania różnych form przestępczości zorganizowanej, m.in. handlu dziećmi, żeby przeciwdziałać bezkarności, oraz do zapewnienia szybkiego ścigania sprawców tych przestępstw – zarówno obywateli UE, jak i spoza UE;
 27. uważa, że w okresie budżetowym po 2020 r. prawa dzieci-migrantów należy traktować priorytetowo, zgodnie z treścią komunikatu Komisji w sprawie ochrony migrujących dzieci z 2017 r., z celami zrównoważonego rozwoju oraz z pakietem narzędzi Komisji służących wykorzystaniu funduszy UE na integrację osób wywodzących się ze środowisk migracyjnych;
 28. wzywa państwa członkowskie, by nasiliły współpracę transgraniczną, wymianę informacji i koordynację różnych służb w państwach członkowskich, żeby wypełnić luki i zapewnić, że systemy ochrony dzieci będą odpowiednie i nierozdrobnione;
 29. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa.
-